

Presence and Concentration of Heavy Elements in Highly Consumed Marine and Farmed Fish Species in Mazandaran Province, Iran

Mohammad Ali Zazouli^{1,2},

Habib Nejati³

Reza Dehbandi^{4,5}

Ali Asghar Nadi Ghara⁶

¹ Professor, Department of Environmental Health Engineering, Health Sciences research center, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² The Health of Plant and Livestock Products Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ MSc Student in Environmental Health Engineering, Student Research Committee, Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Researcher, School of Geography, Earth and Environmental Sciences, University of Birmingham, Edgbaston, B15 2TT Birmingham, United Kingdom

⁵ Assistant Professor, Environmental Technologies Research Center, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

⁶ Ph.D. in Statistics, Health Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received September 20, 2023; Accepted November 4, 2023)

Abstract

Background and purpose: Heavy metals are among the pollutants that can cause destructive and fatal effects on marine organisms, including fish, in aquatic environments. This study aimed to determine and compare the concentration of heavy metals in the edible tissue of highly consumed farmed fishes (trout and carp) and marine fishes (carp, mullet, and whitefish) in Mazandaran province, Iran.

Materials and methods: In this study, 10 farmed fishes of Rainbow trout and Carp and 20 marine fishes of Carp, Leaping mullet, and Rutilus kutum were purchased from several cities of Mazandaran province, including Sari, Farahabad, Babolsar, Fereydoun Kanar, and Mahmoud Abad from the fishmongers market in two seasons (spring and summer). In this study, the edible tissues were completely separated and homogenized by a meat grinder; then, the freeze-dried tissues were analyzed by an ICP-MS to identify heavy metal contents.

Results: The average length and weight of the sampled marine fish species were 33.05±6.24 cm and 354.65±230.54 gr, respectively. Also, the length and weight of the farmed fish species were 33.45±10.30 cm and 586.45±501.32 gr, respectively. The results showed that the average concentration of most heavy metals in both farmed and marine species was within the permissible ranges, and only the average amount of zinc and manganese in both groups was reported higher than the maximum allowed permissible ranges. Spearman's statistical analysis showed no significant relationship between the metal concentration and the fish's length and weight ($P < 0.05$, $n = 30$ and $r_s = -0.219$).

Conclusion: This study revealed that although the concentrations of studied elements in sampled farmed and marine fishes were within the permissible range compared to Food and Drug Administration (FDA), World Health Organization (WHO), and Food and Agriculture Organization (FAO) standards, the average concentrations of Mn and Zn were higher than the mentioned standards.

Keywords: Cultured fish, Heavy metals, ICP-MS, Marine Fish

J Mazandaran Univ Med Sci 2023; 33 (Supple 1): 248-257 (Persian).

Corresponding Author: Habib Nejati- Faculty of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran (E-mail: habib.nejati01@gmail.com)

بررسی حضور و غلظت فلزات سنگین در گونه‌ی ماهی‌های پرورشی و دریایی پرمصرف استان مازندران

محمد علی ززولی^{۱*}حبیب نجاتی^۳رضا دهبندی^{۵*}علی اصغر نادى قرا^۶

چکیده

سابقه و هدف: فلزات سنگین جزو آلاینده‌هایی هستند که در محیط‌های آبی، می‌توانند آسیب‌های مخرب و کشنده‌ای به موجودات دریایی، از جمله ماهی‌ها وارد کنند. این مطالعه با هدف تعیین و مقایسه‌ی غلظت فلزات سنگین موجود در بافت خوراکی ماهی‌های پرمصرف پرورشی (قزل‌آلا و کپور) و دریایی (کفال و سفید) در استان مازندران انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه، ۱۰ قطعه ماهی پرورشی از گونه‌های قزل‌آلا و کپور و ۲۰ قطعه ماهی دریایی از گونه‌های کپور، کفال و سفید از بازار ماهی‌فروشان، در چندین شهرستان استان مازندران، شامل شهرستان ساری، فرح‌آباد، بابلسر، فریدون‌کنار و محمودآباد، در دو فصل بهار و تابستان خریداری شد. ابتدا، بافت خوراکی ماهی جدا و خرد و همگن شد. سپس، با فریزدرایر، رطوبت بافت خشک شد و پس از هضم، غلظت فلزات سنگین با دستگاه ICP-MS اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: میانگین طول و وزن ماهی‌های دریایی نمونه‌برداری شده به ترتیب، $33/05 \pm 6/24$ سانتی‌متر و $354/65 \pm 230/54$ گرم بود. همچنین، طول و وزن ماهی‌های پرورشی نمونه‌برداری شده به ترتیب، $33/45 \pm 10/30$ سانتی‌متر و $586/45 \pm 501/32$ گرم بود. نتایج نشان داد که مقدار میانگین غلظت اغلب فلزات سنگین در هر دو گونه‌ی پرورشی و دریایی در محدوده‌ی مجاز بود و فقط مقدار میانگین عناصر روی و منگنز در هر دو گونه بیش‌تر از حداکثر مجاز گزارش شد. آنالیز آماری اسپیرمن نشان داد که هیچ ارتباط معناداری بین مقدار فلزات و طول ماهی و وزن ماهی ($P < 0/05$ و $n=30$ و $r_s = -0/219$) وجود ندارد.

استنتاج: این مطالعه نشان داد که هرچند فلزات سنگین در ماهی وجود دارد، غلظت عناصر مطالعه‌شده در ماهی‌های پرورشی و دریایی نمونه‌برداری شده در مقایسه با استانداردهای WHO، FAO و FDA در محدوده‌ی مجاز است. میانگین غلظت منگنز و روی بیش‌تر از حد استانداردهای ذکر شده بود.

واژه‌های کلیدی: فلزات سنگین، ICP-MS، ماهی پرورشی، ماهی دریایی

مقدمه

عناصر سنگین شامل آرسنیک، کادمیم، کبالت، کروم، مس، آهن، منگنز، سرب، روی و نیکل، از آلودگی‌های جدی زیست‌محیطی هستند که از نظر سمیت، فراوانی و سهولت انباشته شدن در بافت‌های

E-mail: habib.nejati01@gmail.com

مؤلف مسئول: حبیب نجاتی - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده‌ی بهداشت

۱. استاد، گروه مهندسی بهداشت محیط، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. مرکز تحقیقات سلامت فرآورده‌های گیاهی و دامی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط، کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی، دانشکده‌ی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. پژوهشگر، دانشکده‌ی جغرافیا، علوم زمین و محیط‌زیست، دانشگاه بیرمنگهام، بیرمنگهام، انگلستان

۵. استادیار، مرکز تحقیقات فناوری‌های زیست‌محیطی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز، اهواز، ایران

۶. دکترای آمار، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، پژوهشکده‌ی اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۶/۲۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۲/۸/۶ تاریخ تصویب: ۱۴۰۲/۸/۱۳

حیوانات و گیاهان، متغیر هستند این عناصر از آلاینده‌های مهم اکوسیستم آبی هستند و از فعالیت‌های مختلف، مانند فعالیت‌های خانگی، صنعتی و کشاورزی وارد این محیط‌ها می‌شوند (۱-۳). آلودگی‌های زیست‌محیطی ناشی از عناصر سمی در محیط‌های دریایی، در دهه‌های گذشته، سبب نگرانی‌های بهداشتی و زیست‌محیطی زیادی شده است. انتقال عناصر سنگین از رسوبات به محیط‌های دریایی و انتقال به آبزیان اثرهای مضر بر سلامت تمام موجودات دریایی می‌گذارد (۴)؛ بنابراین، غذاهای دریایی و ماهی‌های موجود در اکوسیستم‌های دریایی ممکن است در معرض آلاینده‌های ناشی از این عناصر بالقوه سمی قرار گیرند (۵). در ارزیابی‌های زیست‌محیطی آلودگی عناصر بالقوه سمی آب دریا، کسر زیست دسترس‌پذیر عناصر اهمیت بیش‌تری دارد؛ زیرا سمیت آن‌ها به مقدار جذب‌شده توسط جاندار بستگی دارد (۶). فلزات سنگین اثرهای مضر زیادی بر ماهی‌ها می‌گذارند و این به دلیل سمیت، مقاومت و تجمع‌پذیری آن‌ها در بافت‌های مختلف ماهی‌ها است. به عنوان مثال، این فلزات در بافت ماهیچه و کبد ماهی ذخیره می‌شوند و از طریق مصرف این ماهی‌ها به عنوان ماده‌ی غذایی، باعث ایجاد مسمومیت در انسان می‌شوند. به همین دلیل، مطالعات زیادی درباره‌ی فلزات سنگین در ماهی‌ها و بافت‌های هدف آن‌ها انجام شده است (۵، ۷، ۸). سرب فلزی بسیار سمی است که کاربرد آن در جهان باعث به وجود آمدن مشکلات بسیار زیادی شده است (۹). طبق استانداردهای جهانی (سازمان بهداشت جهانی و فائو)، حداکثر مقدار مجاز سرب در ماهیان 0.5 ppm است. کادمیم فلزی غیرضروری است که برای سلامت جانداران خطرناک است. این فلز از آلاینده‌های صنعتی و کشاورزی وارد محیط‌زیست می‌شود (۱۰). حداکثر مقدار مجاز کادمیم بر اساس استانداردهای WHO و 0.05 ppm FAO است (۹). قرار گرفتن در معرض آرسنیک ممکن است باعث مسمومیت‌های حاد یا مزمن شود و اثرهای زیادی بر بافت و دستگاه گوارش ماهی بگذارد.

حداکثر مقدار مجاز آرسنیک براساس استاندارد WHO، $1/4 \text{ ppm}$ است (۹). کروم فلزی مغذی است که بیش‌تر از طریق تنفس و کم‌تر از طریق پوست جذب می‌شود. حداکثر مقدار مجاز فلز کروم در بافت ماهی براساس استاندارد WHO و 1 ppm FAO است (۱۱). روی فلزی کمیاب و ضروری است و مقدار کمی از آن را که بدن نیاز دارد، به شکل خوراکی جذب می‌کند (۱۲). حداکثر مقدار مجاز فلز روی در بافت ماهی براساس استاندارد WHO و 30 ppm FAO است (۹). مس عنصری کمیاب است که در غلظت‌های پایین، مشکلی برای جانداران ایجاد نمی‌کند؛ اما اگر مقدار این فلز از حداکثر مجاز بیش‌تر شود، مسمومیت‌های جدی به دنبال می‌آورد. حداکثر مقدار مجاز فلز مس براساس استانداردهای بین‌المللی، 30 ppm است (۹). آهن فلزی سنگین و مفید برای بدن است که در فعالیت‌های فیزیولوژیکی بدن نقش دارد. حداکثر مقدار مجاز فلز آهن در بافت خوراکی ماهی براساس استاندارد WHO و 100 ppm FAO است (۹). نیکل عنصری است که به طور مداوم، در هوا، آب و خاک توزیع می‌شود. این فلز از فعالیت‌های انسانی و منابع طبیعی ناشی می‌شود (۱۳). حداکثر مقدار مجاز فلز نیکل در بافت خوراکی ماهی بر اساس استاندارد WHO و 0.50 ppm تا $5/5 \text{ ppm}$ FAO است (۹). منگنز عنصری اساسی در رژیم غذایی انسان است؛ ولی مصرف بیش از حد این فلز به مسمومیت عصبی منجر می‌شود (۱۴). حداکثر مقدار مجاز فلز منگنز در بافت خوراکی ماهی براساس استاندارد WHO و 1 ppm FAO است (۹). دریای خزر (دریای مازندران یا دریای کاسپین) پهنه‌ای آبی است که حدود ۱۰۰ گونه ماهی در آن شناسایی شده است و حدود ۹۰ درصد از خاویار جهان نیز از این دریا حاصل می‌شود (۱۵، ۱۶). تاکنون، مطالعات محدودی درباره‌ی غلظت فلزات سنگین موجود در برخی از ماهی‌های مصرفی دریای خزر و استان مازندران صورت گرفته است. در مطالعه‌ای که رحمانی و همکاران در سال ۱۳۹۹، با عنوان

(قزل آلا و کپور) و مقایسه مقدار فلزات در این دو گونه از ماهی‌ها در استان مازندران انجام شد.

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری

با بررسی‌های به‌عمل آمده در اداره‌ی کل شیلات مازندران و صنف ماهی‌فروشان استان، گونه‌های پرمصرف ماهی کپور دریایی و پرورشی (*Cyprinus carpio*)، ماهی سفید (*Rutilus kutum*)، ماهی قزل‌آلا (*Rainbow trout*) و کفال (*Leaping mullet*) گونه‌های پرمصرف ماهی در استان، شناسایی شدند. گفتنی است که ماهی‌های سفید و کفال دارای گونه‌ی پرورشی نیستند. نمونه‌ها از بازار ماهی‌فروشان در شهرهای ساری، فرح آباد، محمودآباد، قائمشهر (نمونه‌ی ماهی قزل‌آلا)، هراز (ماهی قزل‌آلا) و بابلسر، فریدون‌کنار به‌طور تصادفی خریداری شدند. با توجه به امکانات آزمایشگاهی و اعتبار تحقیق، در مجموع، ۳۰ نمونه شامل ۲۰ نمونه ماهی دریایی و ۱۰ نمونه ماهی پرورشی خریداری شد. نمونه‌ها پس از خریداری، در جعبه‌ی ایزوله‌ی حاوی یخ نگهداری شدند و در پایان هر روز، به آزمایشگاه منتقل و در یخچال با دمای ۵ درجه زیر صفر، نگهداری شدند.

آماده‌سازی نمونه‌ها و اندازه‌گیری غلظت عناصر

ماهی‌ها ابتدا از یخچال خارج شدند و اجازه داده شد که از حالت منجمد در آیند. سپس، با آب معمولی و بعد از آن، با آب مقطر شسته شدند و مشخصات زیستی (طول و وزن) آن‌ها اندازه‌گیری شد. سپس، بافت خوراکی ماهی‌ها، شامل ماهیچه‌ی آن‌ها، جداسازی و دوباره با آب مقطر، دو مرتبه، شسته شد. سپس، این بافت در دستگاه خردکن گوشت از جنس استیل ضدزنگ، خرد و همگن شد. مخلوط همگن ماهیچه به‌وسیله‌ی دستگاه فریزدرایر (Freeze-drying) مدل (Germany Zirbus Technology GmbH VaCo)، به

بررسی غلظت فلزات سنگین سرب، نیکل و روی در بافت‌های عضله، کبد، آبشش و کلیه‌ی ماهی سفید (*Rutilus frisii kutum*)، در استان‌های گیلان و مازندران انجام دادند، نشان داده شد که میانگین غلظت نیکل در اکثر نمونه‌ها بالاتر از حد استاندارد است (۱۷). در مطالعه‌ی دیگری که رنجبر و همکاران در سال ۱۳۸۳، با عنوان تجمع فلزات سنگین در بافت عضله‌ی ماهی کفال طلایی در دریای خزر انجام دادند، مشخص شد که غلظت سرب (۲/۳۳۷) و کادمیم (۰/۳۲۱) برحسب ppm وزن خشک در عضله ماهی کفال طلایی، در مقایسه با استانداردهای جهانی، بیشتر از حد مجاز بود (۱۸). در تحقیق دیگری که تقوی و همکاران با عنوان سنجش غلظت فلزات سنگین (سرب، کادمیم و جیوه) در عضله‌ی ماهی کفال پوزه‌باریک و ارزیابی خطر ناشی از مصرف آن در دریای خزر انجام دادند، مشخص شد که مقدار فلز سرب ($5/313 \pm 1/30$) و جیوه ($33/625 \pm 55/355$) در این گونه، در مقایسه با استانداردهای جهانی، بیشتر از حد مجاز بود (۱۹). در پژوهشی که بخشعلی‌زاده و همکاران در سال ۲۰۲۲، درباره دو گونه‌ی ماهی کفال دریای خزر انجام دادند، نشان داده شد که غلظت فلزات کادمیم، مس، سرب و روی در عضله دمی، بالاتر بود و مقدار جیوه، کادمیم و سرب بیش‌تر از حد مجاز تعیین‌شده گزارش شد (۲۰). پایش مداوم و به‌روز این عناصر در محیط‌های دریایی، به‌خصوص در ماهی‌های پرمصرف، نقش بسیار مهمی در ارزیابی ریسک ناشی از مصرف آن‌ها برای سلامت مصرف‌کنندگان دارد. علی‌رغم وجود چنین مطالعاتی، تاکنون مطالعه‌ی جدیدی درباره‌ی غلظت این عناصر در ماهی‌های دریایی و هم‌چنین، ماهی‌های پرورشی پرمصرف در استان مازندران و مقایسه این دو گروه با یکدیگر صورت نگرفته است. این مطالعه به‌منظور بررسی وجود فلزات سنگین (آرسنیک، کادمیم، کبالت، کروم، مس، جیوه، منگنز، نیکل، سرب و روی) در تعدادی از گونه‌های ماهی دریایی (کپور، کفال و سفید) و گونه‌های ماهی پرورشی

مقایسه‌ی داده‌ها استفاده شد. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS-27 آنالیز شدند.

یافته‌ها

زیست‌سنجی ماهی‌ها

نتایج زیست‌سنجی ماهی‌های نمونه‌برداری شده در جدول شماره ۱ آمده است. همان‌طور که در جدول دیده می‌شود، میانگین طول (سانتی‌متر) و وزن (گرم) ماهی‌های دریایی به ترتیب، $33/05 \pm 6/24$ سانتی‌متر و $354/65 \pm 230/54$ (گرم) و وزن (گرم) ماهی‌های پرورشی به ترتیب، $33/45 \pm 10/30$ سانتی‌متر و $586/45 \pm 501/32$ گرم بود.

غلظت عناصر بالقوه سمی در ماهی‌های دریایی

غلظت متوسط عناصر آرسنیک، کادمیم، کبالت، کروم، مس، آهن، منگنز، سرب، روی و نیکل در ماهی‌های دریایی در جدول شماره ۲ آمده است. همان‌طور که در این جدول دیده می‌شود، میانگین مقدار آرسنیک، کادمیم، کبالت، کروم، مس، آهن، منگنز، سرب، روی و نیکل در سه گونه ماهی دریایی مطالعه‌شده به ترتیب، $0/42 \pm 0/057$ ، $0/33 \pm 0/033$ ، $0/315 \pm 0/42$ ، $0/664 \pm 0/419$ ، $0/731 \pm 0/555$ ، $0/67 \pm 0/22$ ، $0/673 \pm 0/118$ ، $0/678 \pm 0/333$ ، $0/367 \pm 0/17$ و $0/121 \pm 0/087$ میکروگرم بر گرم بود. به‌طور کلی، میانگین بیش‌تر غلظت عناصر بالقوه سمی در ماهی‌های دریایی در محدوده مجاز بود، به‌جز منگنز و روی که به ترتیب، با میانگین $0/673 \pm 0/118$ و $0/367 \pm 0/17$ میکروگرم بر وزن خشک، بیش‌تر از حد مجاز به دست آمد.

غلظت عناصر بالقوه سمی در ماهی‌های پرورشی

نتایج اندازه‌گیری غلظت عناصر آرسنیک، کادمیم، کبالت، کروم، مس، آهن، منگنز، سرب، روی و نیکل در ماهی‌های پرورشی در جدول شماره ۳ گزارش شده است. بر این اساس، میانگین مقدار آرسنیک، کادمیم،

مدت ۴۸ ساعت، در دمای منفی ۵۰ درجه، خشک شد. آنگاه، ۰/۵ گرم از بافت خشک‌شده انتخاب شد و با ۲/۵ میلی‌لیتر اسیدسولفوریک، ۴ میلی‌لیتر اسیدنیتریک ۶۹ درصد و ۱/۵ میلی‌لیتر هیدروژن پراکسید مخلوط شد و محلول حاصل به مدت ۱۰ تا ۲۰ دقیقه، در آون با دمای ۳۰ تا ۹۰ درجه‌ی سانتیگراد، نگهداری و هضم شد (۲۱). سپس، نمونه‌ها با اضافه کردن آب مقطر به حجم نهایی ۵۰ میلی‌لیتر رسید و غلظت فلزات سنگین با استفاده از دستگاه ICP-MS شرکت زر آزمای تهران، اندازه‌گیری شد. در تمام مدت آماده‌سازی نمونه‌ها، برای جلوگیری از ایجاد هرگونه آلودگی از روپوش نخی، ماسک و دستکش لاتکس استفاده شد. برای تعیین دقت و صحت اندازه‌گیری، دو نمونه‌ی تکراری از بافت‌های دو نمونه ماهی دریایی و پرورشی نیز همراه نمونه‌ها به آزمایشگاه ارسال شد که نتایج حاصل نشان داد دقت اندازه‌گیری در آزمایشگاه مناسب بود. بنا به گزارش آزمایشگاه، صحت داده‌ها با استفاده از محلول‌های استاندارد داخلی و همچنین، یک نمونه ماده‌ی مرجع بین‌المللی بررسی شد و نرخ بازیابی (recovery) داده‌ها بین ۹۲ تا ۱۰۸ درصد برای همه عناصر اندازه‌گیری شده گزارش شد.

آنالیز و تحلیل

در ابتدا، از آمار توصیفی نظیر میانگین، میانه، مد، انحراف از معیار، کمترین مقدار و بیش‌ترین مقدار برای متغیرهای کمی و در بخش آمار استنباطی، از آزمون کولمگروفسمیرنف برای بررسی نرمال بودن داده‌ها استفاده شد و با توجه به نرمال بودن هریک از متغیرها، از آزمون‌های تحلیل واریانس یک‌طرفه (One Way ANOVA)، آزمون تی مستقل و ضریب هم‌بستگی پیرسون استفاده شد. در پژوهش حاضر، از مقادیر حد مجاز پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی (WHO)، سازمان غذا و داروی امریکا (FDA) و صندوق غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO) برای

کبالت، کروم، مس، آهن، منگنز، سرب، روی و نیکل در دو گونه ماهی پرورشی مطالعه شده به ترتیب، $0/189 \pm 0/287$ ، $0/011 \pm 0/0175$ ، $0/008 \pm 0/022$ ، $0/175 \pm 0/147$ ، $0/1 \pm 0/9$ ، $0/316 \pm 0/22$ ، $0/633 \pm 0/2$ ، $0/209 \pm 0/188$ ، $0/442 \pm 0/61$ و $0/112 \pm 0/182$ میکروگرم بر گرم وزن خشک بود. به طور کلی، میانگین فلزات روی و منگنز نیز در این گونه ها، همانند گونه های دریایی، بیش تر از حدود مجاز تعیین شده بین المللی بود و میانگین سایر عناصر در محدوده مجاز بود.

کبالت ($P=0/003$ و $df=25/289$ و $t=-3/282$) و نیکل ($P=0/041$ و $df=28$ و $t=-2/141$) در بین گونه های پرورشی و دریایی وجود داشت؛ اما تفاوت معنی داری در میزان غلظت سایر عناصر بین گونه های پرورشی و دریایی وجود نداشت. بر اساس آزمون تحلیل واریانس یک راهه و سطح معنی داری $P < 0/05$ ، در بین گونه های مختلف ماهی، از نظر فلزات سنگین، فقط برای کبالت هم بستگی معنی دار ($P=0/048$ و $F=3/040$) مشاهده شد و در بقیه فلزات، هم بستگی معنی داری مشاهده نشد.

تحلیل های آماری

آزمون تی مستقل نشان داد که تفاوت معنی داری در میزان غلظت آرسنیک ($P=0/010$ و $df=28$ و $t=-2/764$)، کادمیم ($P=0/014$ و $df=26/270$ و $t=-2/621$)،

ارتباط و هم بستگی بین عناصر

نتایج آنالیز هم بستگی پیرسون در میان فلزات سنگین آنالیز شده نشان داد که هیچ ارتباط معناداری بین فلزات و طول ماهی و وزن ماهی وجود ندارد. یافته ها

جدول شماره ۱: زیست سنجی ماهی های انتخاب شده برای آنالیز فلزات سنگین

نوع ماهی	نام گونه ای ماهی	نام علمی	تعداد نمونه	وزن (گرم)			طول (سانتی متر)		
				حداکثر	میانگین $\pm$ انحراف معیار	حداقل	حداکثر	میانگین $\pm$ انحراف معیار	حداقل
دریایی	سفید	Rutilus frisii kutum kanesky (Rutilus kutum)	۷	۱۴۰	۱۳۷/۸۵ $\pm$ ۱۶۸/۵۱	۲۵/۵	۴۱	۳۴/۷۸ $\pm$ ۵۵/۹۶	۲۳/۵۷ $\pm$ ۵۶/۱۸۷
	کپور	Cyprinus carpio (Common carp)	۷	۲۶۶	۴۶۵/۵۵ $\pm$ ۲۹۹/۹۳	۲۸	۲۷	۳۰/۴۱ $\pm$ ۵۶/۸۲	۳۶/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵
	کفال	Chelon saliens (Leaping mullet)	۶	۱۱۴	۲۰۴/۰۸ $\pm$ ۱۲۲/۸۹	۲۵/۵	۲۴	۲۹/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵	۲۹/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵
پرورشی	کپور	Cyprinus carpio (Common carp)	۶	۳۶۶	۶۸۵/۱۶ $\pm$ ۶۰۶/۴۶۹	۳۰/۵	۵۷	۳۶/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵	۲۹/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵
	قزل آلا	Oncorhynchus mykiss (rainbow trout)	۴	۱۹۸	۴۳۸/۳۷ $\pm$ ۳۰۳/۷۳۳	۲۱	۴۳	۲۹/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵	۲۹/۲۵ $\pm$ ۱۰/۲۴۵

جدول شماره ۲: مقدار فلزات سنگین در ماهی های دریایی استان مازندران (میکروگرم بر گرم)

نوع ماهی	تعداد نمونه	پارامتر	آرسنیک	کادمیم	کبالت	کروم	مس	منگنز	نیکل	سرب	روی	آهن
سفید	۷	حداقل	۰/۰۴۱	۰/۰۰۷	۰/۰۱۳	۰/۰۱۴	۱	۰/۷۵	۰/۰۱۹	۰/۰۰۷	۱۴/۳۳	۲
		حداکثر	۰/۵۱۷	۰/۰۶۳	۰/۱۱۸	۲/۳۸	۲	۰/۱۳۴	۰/۱۳۴	۰/۰۳۴	۶۷/۱۹	۲۲
		میانگین $\pm$ SD	۰/۱۶۰ $\pm$ ۰/۲۵۳	۰/۰۲۵ $\pm$ ۰/۰۲۱	۰/۰۳۶ $\pm$ ۰/۰۳۷	۰/۰۳۳ $\pm$ ۰/۰۴۹	۰/۰۵۳ $\pm$ ۰/۰۴۸	۰/۰۴۶ $\pm$ ۰/۰۷۱	۰/۰۸۳ $\pm$ ۰/۰۸۳	۰/۰۱۹ $\pm$ ۰/۰۱۹	۱۱/۶۵ $\pm$ ۳۱/۱۵۲	۱۲/۴۰ $\pm$ ۱۲/۱۴۲
کپور	۷	حداقل	۰/۱۸۱	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۲۲	۱	۰/۷۵	۰/۰۴۲	۰/۰۵۹	۱۹/۱۲۴	۱
		حداکثر	۱/۰۹۸	۰/۰۷۴	۰/۱۰۸	۰/۰۶۰	۸	۳	۰/۳۴۱	۰/۲۴۴	۷۷/۸۳	۴۰
		میانگین $\pm$ SD	۰/۳۵۱ $\pm$ ۰/۵۰۶	۰/۰۱۹ $\pm$ ۰/۰۲۹	۰/۰۳۰ $\pm$ ۰/۰۵۴۶	۰/۰۲۵ $\pm$ ۰/۰۱۵۹	۲/۴۱ $\pm$ ۲/۸۵۷	۰/۷۷۷ $\pm$ ۱/۲۵	۰/۱۲۵ $\pm$ ۰/۱۶۲	۰/۰۵۶ $\pm$ ۰/۱۱۰	۲۰/۰۵۴ $\pm$ ۴۰/۵۰۷	۱۴/۶۱ $\pm$ ۱۲/۵۷۱
کفال	۶	حداقل	۰/۱۴۲	۰/۰۰۷	۰/۰۳۴	۰/۱۱۸	۲	۰/۷۵	۰/۰۳۲	۰/۰۸۸	۱۸/۹۴	۴
		حداکثر	۱/۱۷۲	۰/۱۴۲	۰/۱۴۴	۲/۲۰۵	۲	۳	۰/۱۸	۳/۱۷۵	۷۷/۲۵	۱۴۳
		میانگین $\pm$ SD	۰/۳۷۰ $\pm$ ۰/۵۱۷	۰/۰۵۰ $\pm$ ۰/۰۵۳	۰/۰۴۹ $\pm$ ۰/۰۸۳	۰/۷۸۵ $\pm$ ۰/۶۳۳	۱/۰۴۸ $\pm$ ۳/۵	۰/۸۶۶ $\pm$ ۱/۲۵۱	۰/۰۶۰ $\pm$ ۰/۱۱۹	۱/۱۹۳ $\pm$ ۰/۷۵۲	۲۰/۹۹ $\pm$ ۳۸/۵۱۲	۵۲/۴۳۱ $\pm$ ۴۴/۵۵۲
		میانگین $\pm$ SD	۰/۳۱۵ $\pm$ ۰/۴۹۱	۰/۰۳۳ $\pm$ ۰/۰۳۳	۰/۰۴۲ $\pm$ ۰/۰۵۷	۰/۶۶۶ $\pm$ ۰/۴۱۹	۱/۷۳۱ $\pm$ ۲/۵۵	۰/۶۷۳ $\pm$ ۱/۱۸	۰/۰۸۷ $\pm$ ۰/۱۲۱	۰/۰۶۷ $\pm$ ۰/۳۳۳	۱۷/۳۹۹ $\pm$ ۳۶/۷۰	۳۲/۶۷ $\pm$ ۲۲

جدول شماره ۳: مقدار فلزات سنگین (میکروگرم بر گرم وزن خشک) در ماهی های کپور و قزل آلا پرورشی استان مازندران

نوع ماهی	تعداد نمونه	پارامتر	آرسنیک	کادمیم	کبالت	کروم	مس	منگنز	نیکل	سرب	روی	آهن
کپور پرورشی	۶	حداقل	۰/۰۳۸	۰/۰۰۷	۰/۰۱۴	۰/۰۲۲	۱	۰/۷۵	۰/۰۱۷	۰/۰۶۸	۲۰/۱۹	۱
		حداکثر	۰/۴۷۸	۰/۰۲۴	۰/۰۳۳	۰/۴۸۴	۴	۳	۰/۰۷۳	۰/۲۶۷	۴۳/۳۷	۵۷
		میانگین $\pm$ SD	۰/۰۲۰ $\pm$ ۰/۲۱۲	۰/۰۰۷ $\pm$ ۰/۰۱۴۶	۰/۰۰۸ $\pm$ ۰/۰۲۲	۰/۱۷۵ $\pm$ ۰/۱۵۷	۱/۲۶۶ $\pm$ ۲	۰/۸۱۶ $\pm$ ۱/۳۳	۰/۰۴۷ $\pm$ ۰/۰۴۷	۰/۰۷۷ $\pm$ ۰/۱۴۰	۱۰/۳۱۲ $\pm$ ۳۵/۱۱	۲۴/۳۴۴ $\pm$ ۲۹/۳
قزل آلا	۴	حداقل	۰/۲۶۷	۰/۰۰۷	۰/۰۱۳	۰/۰۱۱	۱	۰/۷۵	۰/۰۴۴	۰/۰۰۷	۱۵/۴۱	۲
پرورشی		حداکثر	۰/۴۸۲	۰/۰۴۶	۰/۰۳۴	۰/۴۲۷	۳	۱	۰/۶۲۸	۰/۷۳۹	۳۰/۰۰۴	۲۲
		میانگین $\pm$ SD	۰/۱۰۲ $\pm$ ۰/۳۹۹	۰/۰۱۲ $\pm$ ۰/۰۲۱	۰/۰۰۸ $\pm$ ۰/۰۲۲	۰/۱۹۰ $\pm$ ۰/۱۳۲	۰/۹۵ $\pm$ ۱/۷۵	±۱	۰/۷۸ $\pm$ ۰/۲۱۱	۰/۳۳۳ $\pm$ ۰/۲۵۹	۶/۹۶۴ $\pm$ ۳۲/۸۶	۱۱ $\pm$ ۱۱/۵

نشان داد که بین فلزات نیکل و آرسنیک ($r=0/463$ ، $P<0/01$)، کادمیم و کبالت ($r=0/579$ ، $P<0/01$)، مس و کادمیم ($r=0/605$ ، $P<0/01$)، نیکل و کادمیم ($r=0/509$ ، $P<0/01$)، کروم و کبالت ($r=0/374$ ، $P<0/01$)، کروم و مس ($r=0/605$ ، $P<0/01$)، مس و سرب ($r=0/411$ ، $P<0/01$)، منگنز و روی ($r=0/449$ ، $P<0/01$)، نیکل و کبالت ($r=0/463$ ، $P<0/01$) و نیکل و مس ($r=0/364$ ، $P<0/01$) هم‌بستگی مثبت وجود داشت. همچنین، یافته‌ها نشان داد که بین منگنز و آرسنیک هم‌بستگی منفی وجود داشت ($r=-0/410$ ، $P<0/01$).

بحث

مقایسه با استانداردها و مقادیر مجاز جهانی

میانگین فلزات سنگین در ماهی‌های پرورشی و دریایی مطالعه‌شده با استانداردهای موجود در جدول ۴ مقایسه شد. به‌طور کلی، غلظت متوسط عناصر روی و منگنز در هر دو گروه ماهی‌های پرورشی و دریایی بیشتر از حد مجاز تعیین‌شده توسط WHO و FAO بود و غلظت سایر فلزات در محدوده‌ی مجاز بود (۲۲). غلظت سرب تنها در ماهی‌های کفال دریایی خریداری شده از منطقه‌ی ساری، فرح‌آباد (۳/۱ میکروگرم بر گرم) بیش‌تر از حد مجاز FAO، WHO و FDA بود. دلیل احتمالی افزایش سرب در بافت این نوع ماهی کفزی ممکن است زیستگاه این گونه از ماهی باشد. زیستگاه این ماهی در بستر دریا است و از گل‌ولای بستر دریا که ممکن است حاوی این عنصر باشد، تغذیه می‌کند (۲۴، ۲۳). سرب از نظر انتشار، یکی از عناصر سمی موجود در محیط‌زیست و محیط‌های آبی است که قابلیت تجمع زیستی در بدن ماهی‌ها را دارد و از طریق مصرف ماهی‌های آلوده توسط انسان، وارد بدن انسان می‌شود (۲۶، ۲۵). از جمله منابع ورود سرب به دریای خزر می‌توان به صنعت نفت، ورود فاضلاب شهری و صنعتی به دریا و وجود سرب در بنزین و انتشار آن در هوا پس

از احتراق اشاره کرد (۲۹-۲۷). میانگین غلظت روی و منگنز نیز در همه‌ی ماهی‌های دریایی از حداکثر مجاز گزارش‌شده توسط سازمان‌های تأییدشده (FDA، WHO و FAO)، بیش‌تر بود. بیش‌ترین غلظت عنصر منگنز در ماهی کپور دریایی خریداری‌شده از منطقه محمودآباد مشاهده شد که غلظت آن ۳ میکروگرم بر گرم بود. در پژوهشی که بندانی و همکاران در سال ۲۰۱۱ در استان گلستان انجام دادند، مقدار فلز کروم در عضله و کبد ماهی کپور دریایی را ۶۲/۹ و ۵۲/۴ میکروگرم بر وزن بدن گزارش کردند (۳۰) که نسبت به داده‌های این تحقیق، بسیار بیش‌تر بود. در پژوهشی که Varol و همکاران در رودخانه‌ی تیگریز ترکیه درباره‌ی دو گونه ماهی Capoeta umbla و Luciobarbus mystaceus در قسمت‌های عضله، آبشش و کبد انجام دادند، تفاوت معنی‌داری بین گونه‌های ماهی از نظر غلظت عنصر کمیاب در ماهیچه، برای منگنز؛ در کبد، برای مس، کادمیم و منگنز؛ در آبشش، برای آرسنیک، کبالت، مس و کادمیم؛ وجود داشت (۳۱) ($P<0/05$). در مطالعه‌ی دیگری که Ancora و همکارانش در سال ۲۰۲۰، درباره‌ی ماهیچه و کبد نيزه‌ماهی مدیترانه‌ای انجام دادند، وجود عناصر مختلف در ماهی نمونه به این شرح بود: جیوه ($1/908 \pm 3/40$) < سلنیم ($1/232 \pm 0/727$) < سرب ($0/322 \pm 0/532$) < کادمیم ($0/019 \pm 0/019$) در ماهیچه و سلنیم ($1/789 \pm 0/577$) < کادمیم ($3/038 \pm 5/815$) < جیوه ($2/214 \pm 0/698$) < سرب ($1/334 \pm 0/661$) در کبد (۳۲). مقادیر به‌دست‌آمده در مطالعه ایشان نسبت به مقادیر حاصل از مطالعه‌ی حاضر که درباره‌ی گونه‌های دیگر ماهی انجام شده است، بیش‌تر بود. در تحقیق دیگری که Anan و همکاران در سال ۲۰۱۵ انجام دادند، نشان داده شد که غلظت روی و جیوه در ماهی‌های جمع‌آوری شده از آب‌های ساحلی دریای خزر (قزاقستان، آذربایجان، ترکمنستان و ایران)، از حد استانداردهای جهانی بالاتر بود که با نتایج به‌دست‌آمده از مطالعه‌ی حاضر درباره‌ی

عنصر روی همخوانی دارد (۳۳).

جدول شماره ۴: مقایسه میانگین فلزات سنگین در ماهی‌های دریایی و پرورشی در مطالعه‌ی حاضر با استانداردهای موجود، مقادیر به (µg/g)

نام عنصر	رهنمود FAO	رهنمود WHO	رهنمود FDA	ماهی دریایی	ماهی پرورشی
آرسنیک	۱	۱	-	۰/۳۱۵±۰/۴۲۱	۰/۱۸۹±۰/۲۸۷
کادمیم	۰/۵	۰/۵	۴	۰/۰۳۳±۰/۰۳۳۳	۰/۰۱۱±۰/۰۱۷۵
سرب	۰/۳	۰/۳	۱/۷	۰/۶۷۸±۰/۱۳۳	۰/۲۰۹±۰/۱۸۸
نیکل	۵۵	۳۰	۷۰	۰/۰۸۷±۰/۱۲۱	۰/۱۸۲±۰/۱۱۲
روی	۳۰	-	-	۱۷/۳۹۹±۳۶/۷۰	۱۰/۴۴۲±۳۰/۶۱
مس	۳۰	۳۰	-	۱/۷۳۱±۲/۵۵	۱/۱۱±۱/۹
منگنز	۱	۱	-	۰/۶۷۳±۱/۱۸	۰/۶۳۲±۱/۲
کیالت	۰/۵	۰/۵	۲	۰/۰۴۲±۰/۰۵۷	۰/۰۰۸±۰/۰۲۲
آهن	۱۸۰	۱۰۹	-	۳۲/۶۷±۲۲	۲۱/۳۱۶±۲۲/۲
کروم	-	۱۰	۱۰	۰/۶۶۴±۰/۴۱۹	۰/۱۷۵±۰/۱۴۷

گونه‌ی ماهی کپور انجام دادند، مقدار آرسنیک موجود در نمونه برابر با ۲۷۵ µg/kg، مقدار کادمیم برابر با ۴ µg/kg و مقدار سرب برابر با ۱۷۲ µg/kg گزارش شد که با نتایج مطالعه‌ی حاضر مطابقت دارد (۳۱). راهکارهای پیشنهادی برای مهار میزان فلزات سنگین در دریای خزر می‌تواند شامل کنترل ورود فاضلاب‌های صنعتی و شهری به رودخانه‌ها که منتهی به دریا می‌شود، دادن آموزش‌های لازم به کشاورزان درباره‌ی استفاده از کودهای شیمیایی کمتر، جلوگیری از رها کردن تور و وسایل دیگر از طرف صیادان به دریا باشد.

سیاسگزاری

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی به شماره‌ی ۵۹۱۹، مصوب معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران با کد اخلاق IR.MAZUMS.REC.1398.844 است. بدین وسیله، از معاونت تحقیقات و فناوری و معاونت بهداشتی دانشگاه و کارشناسان آزمایشگاه گروه مهندسی بهداشت محیط دانشکده‌ی بهداشت قدرتدانی می‌شود.

در تحقیقی که طبری و همکاران در سال ۲۰۰۸، با عنوان فلزات سنگین (روی، سرب، کادمیم و کروم) در ماهی، آب و رسوبات نمونه‌برداری شده از جنوب دریای خزر ایران انجام دادند، میانگین غلظت کروم، کادمیم و سرب در ماهی سفید به ترتیب، ۰/۲۲۷±۰/۱۲۳، ۰/۱۵۵±۰/۰۶۱ و ۰/۴۸۵±۰/۱۶۴ میکروگرم بر گرم گزارش شد (۲۹) که مقادیر این سه عنصر با داده‌های پژوهش حاضر همخوانی دارد. در تحقیقی که Kaya و همکاران در سال ۲۰۱۸، در منطقه‌ی Keban، درباره‌ی

References

1. Idris AM, Eltayeb M, Potgieter-Vermaak SS, Van Grieken R, Potgieter J. Assessment of heavy metals pollution in Sudanese harbours along the Red Sea Coast. Microchemical Journal 2007; 87(2): 104-112.
2. Ali Zazouli M, Yousefi ZA, Taghavi M, Akbari-Adergani B, Cherati JY. Cadmium removal from aqueous solutions using L-Cysteine functionalized Single-Walled carbon nanotubes. J Mazandaran Univ Med Sci 2013; 23(98): 37-47 (Persian).
3. Bazrafshan E, Mahvi AH, Zazouli MA. Removal of zinc and copper from aqueous solutions by electrocoagulation technology using iron electrodes. Asian Journal of Chemistry 2021; 23(12): 5506-5510.
4. Chapman PM, Wang F, Janssen C, Persoone G, Allen HE. Ecotoxicology of metals in aquatic sediments: binding and release, bioavailability, risk assessment, and remediation. Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences 1998; 55(10): 2221-2243.
5. Ikem A, Egiebor NO. Assessment of trace elements in canned fishes (mackerel, tuna, salmon, sardines and herrings) marketed in Georgia and Alabama (United States of America). Journal of food composition and analysis 2005; 18(8): 771-787.
6. Rejomon G, Nair M, Joseph T. Trace metal dynamics in fishes from the southwest coast

- of India. *Environ Monit Assess* 2010; 167(1-4): 243-255.
7. Mendil D, Demirci Z, Tuzen M, Soylak M. Seasonal investigation of trace element contents in commercially valuable fish species from the Black sea, Turkey. *Food Chem Toxicol* 2010; 48(3): 865-870.
 8. Tuzen M, Soylak M. Determination of trace metals in canned fish marketed in Turkey. *Food Chemistry* 2007; 101(4): 1378-1382.
 9. Jaishankar M, Tseten T, Anbalagan N, Mathew BB, Beeregowda KN. Toxicity, mechanism and health effects of some heavy metals. *Interdiscip Toxicol* 2014; 7(2): 60-72.
 10. Genchi G, Carocci A, Lauria G, Sinicropi MS, Catalano A. Nickel: Human health and environmental toxicology. *Int J Environ Res Public Health* 2020; 17(3): 679.
 11. Sivaperumal P, Sankar T, Nair PV. Heavy metal concentrations in fish, shellfish and fish products from internal markets of India vis-a-vis international standards. *Food chemistry* 2007; 102(3): 612-20.
 12. Taha MM, Mahdy-Abdallah H, Shahy EM, Ibrahim KS, Elserougy S. Impact of occupational cadmium exposure on bone in sewage workers. *Int J Occup Environ Health* 2018; 24(3-4): 101-108.
 13. Hadi F, Ahmad A, Ullah R. Cadmium phytoextraction potential of *Ricinus communis* significantly increased with exogenous application of growth regulators and macronutrients. *Soil and Sediment Contamination: An International Journal* 2021; 30(6): 663-685.
 14. Kapoor D, Singh MP. Heavy metal contamination in water and its possible sources. *Heavy Metals in the Environment* 2021: 179-189.
 15. Klige R, Myagkov M. Changes in the water regime of the Caspian Sea. *Geojournal* 1992; 27(3): 299-307.
 16. Povinec PP, Froehlich K, Gastaud J, Oregioni B, Pagava SV, Pham MK, et al. Distribution of ^{90}Sr , ^{137}Cs and $^{239,240}\text{Pu}$ in Caspian Sea water and biota. *Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography* 2003; 50(17-21): 2835-2846.
 17. Hamidvand F, Rahmani M, Shirdam R, Joveini MN. Study of lead, nickel and zinc heavy metals concentration in muscle, liver, gill, and kidney of Caspian kutum (*Rutilus frisii kutum*) in Guilan and Mazandaran provinces. *Journal of Environmental Science Studies* 2020; 5(3): 2741-2747 (Persian).
 18. Amini Ranjbar G, Sotodehnia F. Investigation of heavy metals accumulation in muscle tissue of *Mugil auratus* in relation to standard length, weight, age and sex. *Iranian Scientific Fisheries Journal* 2005; 14(3): 1-8 (Persian).
 19. Mehri Asiabar Z, Taghavi L, Valinassab T, Pourgholam R. Measuring Concentration of Heavy Metals (Pb, Cd, Hg) in Tissue of *Liza Salien*s and Risk Assessment Associated with its Use (Case Study: Coastal Waters of the Caspian Sea). *Journal of Environmental Science and Technology* 2016; 18(3): 225-239 (Persian).
 20. Bakhshalizadeh S, Mora-Medina R, Fazio F, Parrino V, Ayala-Soldado N. Determination of the heavy metal bioaccumulation patterns in muscles of two species of mullets from the Southern Caspian Sea. *Animals* 2022; 12(20): 2819.
 21. Bilandžić N, Sedak M, Čalopek B, Đokić M, Varenina I, Kolanović BS, et al. Element contents in commercial fish species from the Croatian market. *Journal of Food Composition and Analysis* 2018; 71: 77-86.
 22. Heshmati A, Karami-Momtaz J, Nili-

- Ahmadabadi A, Ghadimi S. Dietary exposure to toxic and essential trace elements by consumption of wild and farmed carp (*Cyprinus carpio*) and Caspian kutum (*Rutilus frisii kutum*) in Iran. *Chemosphere* 2017; 173: 207-215.
23. Ebrahimzadeh MA, Eslami S, Nabavi SF, Nabavi SM. Determination of trace element level in different tissues of the leaping mullet (*Liza saliens*, *Mugilidae*) collected from Caspian Sea. *Biol Trace Elem Res* 2011; 144(1-3): 804-811.
 24. Hosseini SM, Vajdi R, Rad SFM, Behrooz RD, Chamanara V, Hosseini SV. Risk assessment of trace elements bioaccumulated in golden gray mullet (*Liza aurata*) harvested from the southern Caspian Sea. *Journal of Great Lakes Research* 2022; 48(4): 1079-1086.
 25. Cardwell RD, DeForest DK, Brix KV, Adams WJ. Do Cd, Cu, Ni, Pb, and Zn biomagnify in aquatic ecosystems? *Rev Environ Contam Toxicol* 2013; 226: 101-122.
 26. Li D, Pan B, Wang Y, Han X, Lu Y. Bioaccumulation and health risks of multiple trace metals in fish species from the heavily sediment-laden Yellow River. *Mar Pollut Bull* 2023; 188: 114664.
 27. Najm M, Shokrzadeh M, Fakhari M, Sharif M, Hosseini SM, RahimiEsboei B, et al. Concentration of Heavy Metals (Cd, Cr and Pb) in the Tissues of *Clupeonella Cultriventris* and *Gasterosteus Aculeatus* from Babolsar Coastal Waters of Mazandaran Province, Caspian Sea *J Mazandaran Univ Med Sci* 2014, 24(113): 185-192 (Persian).
 28. Mehdinia A, Dehbandi R, Hamzehpour A, Rahnama R. Identification of microplastics in the sediments of southern coasts of the Caspian Sea, north of Iran. *Environ Pollut* 2020; 258: 113738.
 29. Tabari S, Saravi SSS, Bandany GA, Dehghan A, Shokrzadeh M. Heavy metals (Zn, Pb, Cd and Cr) in fish, water and sediments sampled from Southern Caspian Sea, Iran. *Toxicol Ind Health* 2010; 26(10): 649-656.
 30. Bandani GA, Khoshbavar Rostami H, Yelghi S, Shokrzadeh M, Nazari H. Concentration of heavy metals (Cd, Cr, Zn, and Pb) in muscle and liver tissues of common carp (*Cyprinus carpio* L, 1758) from coastal waters of Golestan Province. *isfj* 2011; 19(4): 1-10 (Persian).
 31. Varol M, Kaçar E, Akın HK. Accumulation of trace elements in muscle, gill and liver of fish species (*Capoeta umbla* and *Luciobarbus mystaceus*) in the Tigris River (Turkey), and health risk assessment. *Environ Res* 2020; 186: 109570.
 32. Ancora S, Mariotti G, Ponchia R, Fossi MC, Leonzio C, Bianchi N. Trace elements levels in muscle and liver of a rarely investigated large pelagic fish: The Mediterranean spearfish *Tetrapturus belone* (Rafinesque, 1810). *Mar Pollut Bull* 2020; 151: 110878.
 33. Anan Y, Kunito T, Tanabe S, Mitrofanov I, Aubrey DG. Trace element accumulation in fishes collected from coastal waters of the Caspian Sea. *Mar Pollut Bull* 2005; 51(8-12): 882-888.